Krumning paa samme Tid som Ulvene, og Gøsta drev den forreste bort med Pisken.

„Ak, Don Juan, min Dreng, hvor let skulde Du ikke slippe bort fra tolv Ulve, hvis Du ikke havde os Mennesker at slæbe paa.“

De bandt det grønne Reiseschawl fast bag i Slæden. Ulvene blev bange for det og holdt sig en Tid paa Afstand. Men da de havde overvundet deres Frygt, løb en af dem hvæsende med hængende Tunge og aabent Gab hen til Slæden. Da tog Gøsta Madame Staëls Corinne og kastede i Gabet paa den.

Atter fik de en Tids Pusterum, medens Dyrene søndersled dette Bytte, og saa mærkede de atter Rykkene, naar Ulvene sled i det grønne Reisesjærf, og hørte deres korte, hastige Aandedræt. De vidste, at de ikke kom forbi nogen Menneskebolig før Berge, men værre end Døden syntes Gøsta, det var, at se dem, han havde bedraget. Han forstod ogsaa nok, at Hesten vilde blive træt, og hvad skulde der saa blive af dem.

Da saa de Berga Gaard i Skovbrynet. Der brændte Lys i Vinduerne. Gøsta vidste nok, for hvis Skyld.

Dog, nu flygtede Ulvene, bange for Menneskers Nærhed, og Gøsta kørte forbi Berga. Han kom alligevel ikke længere end til det Sted, hvor Vejen paa ny fordyber sig i Skoven; der saa han en mørk Gruppe foran sig — Ulvene ventede paa ham.

„Lad os vende tilbage til Præstegaarden og sige, at vi har gjort en Lysttur i Stjærneskin. Dette gaar ikke“

De vendte, men i næste Øjeblik var Slæden omringet af Ulve. Graa Skikkelser gled forbi dem; de hvide Tænder skinnede i vidt aabne Gab, og de glødende Øjne lyste. De tudede af Sult og Blodtørst. De skinnende Tænder var rede til at hugge ind i blødt Menneskekød. Ulvene sprang op paa Don Juan og hængte sig fast i Seletøjet. Anna sad og tænkte paa, om de vilde æde hende op, helt og holdent, eller om der vilde blive noget tilbage, og om Mennesker næste Morgen vilde finde søndergnavede Lemmer i den nedtrampede, blodige Sne.

„Nu gælder det vor Liv,“ sagde hun, bøjede sig ned og greb Tankred i Nakken.

„Lad være, det nytter intet! Det er ikke for Hundens Skyld, Ulvene er ude i Nat.“

Dermed kørte Gøsta ind paa Berga Gaard, men Ulvene